

Het woordje **onze** is zo geweldig, want het spreekt van ieder, u, ik, iedereen. Het is voor ons allemaal, voor u persoonlijk en voor mij persoonlijk. Genezing en vergeving van zonden is een genadegave voor iedereen, voor de hele wereld, niet één mens uitgesloten.

Maleachi voorspelde door de Geest Gods geleid: **“Maar voor u, die Mijn naam vreest (gelooft), zal de zon der gerechtigheid opgaan, en er zal genezing zijn onder haar vleugelen: gij zult uitgaan en springen als kalveren uit de stal”** (Mal. 4:2). Er is gerechtigheid voor u die Zijn naam vreest. Wat is gerechtigheid? Wel, vergeving van zonden, genezing voor uw zieke lichaam. Door het ontvangen van genezing komt er grote vreugde in ons hart, dat wij zijn (zo voorspelde de profeet) als kalveren die springen uit de stal! Wij worden zo overvloedig vervuld van blijdschap dat wij Hem verheerlijken en Hem prijzen! De Oude Vertaling zegt: “...er zal genezing onder zijn vleugelen...”

Dat deze profetie letterlijk in vervulling ging, lezen wij in Handelingen: “Jezus is rond gegaan, weldoende en genezende allen” (Handelingen 10:38b). Zoals vermeld: “Hij genas hen... En zij verheerlijkten de God van Israël” (Mattheüs 15:31). “... Vrouw, gij zijt verlost van uw zwakheid... en terstond richtte zij zich op en zij verheerlijkte God” (Lucas 13:13).

Dat is een uitgestoken hand, een gesloten deur die werd geopend om onze Heer binnen te laten in ons leven...

Lees Efeziërs 2:8-9; Romeinen 3:23-24; Romeinen 6:23 en Romeinen 5:8-10.
Wat leren deze verzen ons over Gods’ verlossingsplan?

God biedt verlossing aan als een geschenk. Zijn heilige Geest brengt ons ertoe uit geloof te aanvaarden wat Christus gratis voor ons beschikbaar heeft gesteld door zijn dood aan het kruis op Golgotha. Jezus, de goddelijke Zoon van God, gaf zijn perfecte leven op om te boeten voor onze zonden. Goddelijke gerechtigheid vereist perfecte gehoorzaamheid. Christus’ perfecte leven neemt de plek in van onze imperfecte levensstijl. De goddelijke wet die wij gebroken hebben, veroordeelt ons tot de eeuwige dood. De Bijbel windt er geen doekjes om. Door de zondige keuzes die wij maken, tippen we niet aan Gods ideaal voor ons leven. We hebben gezondigd. Op eigen kracht kunnen we niet voldoen aan de eerlijke, rechtvaardige eisen van een heilige God. Daarom verdienen we een eeuwige dood. Tegelijkertijd is er ook goed nieuws. De apostel Paulus verzekert ons: ‘Het loon van de zonde is de dood, maar de genade die God schenkt is het eeuwige leven in Christus Jezus, onze Heer.’ Het is een cadeau dat wij niet verdienen: als werken er iets mee te maken hadden, konden we het verdienen. Toch is er één waarheid die de kern vormt van het evangelie en dat is dat we verlossing niet kunnen verdienen. Maarten Luther en de hervormers zagen in dat alleen Christus hun bron van verlossing was. Vanaf dat moment begon Luther de boodschap over Christus’ verlossende genade te verkondigen. Menigten stroomden samen om zijn hartverwarmende, levensveranderende onderwijs te horen. Zijn woorden waren als water in de dorre woestijn van hun leven. De mensen lagen in ketenen door de tradities van de middeleeuwse kerk en zaten gevangen door rituelen die geen geestelijk leven boden. Luthers Bijbelse uitleg raakte de harten. Hoe meer Luther het Nieuwe Testament las, hoe meer de goedheid van God tot hem doordrong. Hij stond versteld van Gods verlangen de hele mensheid te redden.

Op die heuvel daarginds... een ruwhouten kruis

Stilstaan bij een liefde die zo groot was dat het voor mensen niet te begrijpen valt

Als je aan geschiedenis denkt, denk je wellicht aan oorlogen, overwinningen, veldslagen, intochten en uittochten, witte en zwarte bladzijden, al naargelang het standpunt dat je daarbij aanneemt.

Maar wat, in de hele geschiedenis, is het hoogtepunt, de kern van alles wat zich ooit heeft afgespeeld?

Die gebeurtenis is door miljoenen mensen overdacht, er werd en wordt bij gemediteerd, en nu, tweeduizend jaar later, kunnen we er nog niet bij, hoe zoiets ooit kon gebeuren. Maar Hij deed het.

Jezus ging door en nadat Hij bad op Getsémané: “Mijn Vader, indien het mogelijk is, laat deze beker Mij voorbijgaan; doch niet gelijk Ik wil, maar gelijk Gij wilt.” maakte Hij zich klaar, omdat het uur daar was.

Veertig eeuwen hadden vooruit gekeken op deze daad. Miljoenen lammeren, geiten, rammen en andere dieren waren geofferd doorheen al die eeuwen, en vormden een virtuele stroom van bloed om de effecten van de zonden te betreuren en om vooruit te wijzen op de dag dat Gods Zoon de schaduw zou wegnemen en de prijs zou betalen en de vloek zou wegnemen die op de zonde staat.

In slechts enkele zinnen staat deze gebeurtenis in de Bijbel opgeschreven.

We lezen in Mattheüs 27:33-44 : “*En zij kwamen aan een plaats, genaamd Golgotha, dat is de zogenaamde Schedelplaats, en zij gaven Hem wijn, vermengd met gal, te drinken. En toen Hij die proefde, wilde Hij niet drinken. Nadat zij Hem gekruisigd hadden, verdeelden zij zijn klederen door het lot te werpen, en daar neergezeten bewaakten zij Hem. En boven zijn hoofd brachten zij op schrift de beschuldiging tegen Hem aan: Dit is Jezus, de Koning der Joden.*

Toen werden met Hem twee rovers gekruisigd, één aan zijn rechterzijde en één aan zijn linkerzijde.

En de voorbijgangers spraken lastertaal tegen Hem, schudden hun hoofd en zeiden: Gij, die de tempel afbreekt en in drie dagen opbouwt, red Uzelf, indien Gij Gods Zoon zijt, en kom af van het kruis! Evenzo spotten de overpriesters samen met de schriftgeleerden en oudsten en zij zeiden: Anderen heeft Hij gered, Zichzelf kan Hij niet redden. Hij is Israëls Koning; laat Hij nu van het kruis afkomen en wij zullen aan Hem geloven. Hij heeft zijn vertrouwen op God gesteld; laat die Hem nu verlossen, indien Hij een welgevalen in Hem heeft; want Hij heeft gezegd: Ik ben Gods Zoon.”

Lukas 23: 33-43 “voegt eraan toe: “Vader, vergeef het hun, want zij weten niet wat zij doen. En het volk stond erbij en zag toe. Ook de oversten hoorden en zeiden: Anderen heeft Hij gered, laat Hij nu Zichzelf redden, indien Hij de Christus Gods is, de uitverkorene! Ook de soldaten kwamen naderbij om Hem te bespotten en brachten Hem zure wijn, en zeiden: Indien Gij de Koning der Joden zijt, red dan Uzelf!

Eén der gehangen misdadigers lasterde Hem: Zijt Gij niet de Christus? Red Uzelf en ons! Maar de andere antwoordde en zei, hem bestraffende: Vreest zelfs gij God niet, nu gij hetzelfde vonnis ontvangen hebt? En wij terecht, want wij ontvangen vergelding, naar wat wij gedaan hebben, maar deze heeft niets onbehoorlijks gedaan. En hij zei: Jezus, gedenk mijner, wanneer Gij in uw Koninkrijk komt.

En Hij zei tot hem: Voorwaar, Ik zeg u heden, gij zult met Mij in het paradijs zijn.” Dat was de plaats waar de wereld vergadert.

Iedereen was aanwezig. Mensen met hun angsten en verdriet. Mensen met hun ingeslagen dromen. Mensen, onverschillig, verhard, dobbelend, gevuld met egoïstische motieven. Mensen tevreden dat een concurrent was opgeruimd. Mensen toekijkend, hoe Hij, op wiens woorden en daden hun hoop was gericht, werd verbrijzeld. Gezagsdragers en mensen van de straat.

Soldaten die al veel hadden meegemaakt en ondanks alles naar boven kijken en vaststellen: dit is Gods Zoon. Een vervloekte die daar hing, zichzelf veroordelend, maar smekend om eeuwige redding.

Was jij er ook? Hoe kijk jij naar Hem die jouw plaats innam aan dat ruwhouten kruis, die, om de vreugde, welke voor Hem lag, het kruis op Zich genomen heeft, de schande niet achtende, het deed zodat jij zou kunnen leven?

Op die heuvel daarginds stond een ruwhouten kruis...

George Bennard, (1873-1958) werd geboren in Youngstown, Ohio, kort na het einde van de burgeroorlog in de VS. Zijn ouders verhuisden naar Iowa, want zijn vader werkte daar in de kolenmijnen. Daar was het dat George Jezus als zijn persoonlijke Heiland en Verlosser leerde kennen tijdens een evangelisatie-actie.

Hij voelde zich aangetrokken om de Heer te dienen, maar zijn plannen werden doorkruist door het overlijden van zijn vader. George was 16 jaar oud. In plaats van een theologische opleiding moest hij hard werken om te voorzien in de behoeften van het gezin.

Na verloop van tijd werden zijn verantwoordelijkheden voor het gezin minder en verhuisde hij naar Chicago. Daar ontmoette hij een meisje met wie hij trouwde en hij voelde zich geroepen om dienst te doen bij het Leger des Heils. Later werd hij een reizend evangelist.

Na een moeilijk seizoen met weinig vrucht voor de Heer, realiseerde George zich dat hij maar weinig begreep van het wonder van het kruis van Golgotha. Hij wilde graag meer begrijpen van de kracht van het kruisoffer van Christus, en bad of de Heer hem wijsheid wilde geven. Hij las in de Bijbel en overdacht tekstgedeeltes over het lijden van de Heer. Hij overdacht Johannes 3:16 “Want also lief heeft God de wereld gehad, dat Hij zijn eniggeboren Zoon gegeven heeft, opdat een ieder, die in Hem gelooft, niet verloren ga, maar eeuwig leven hebbe.” maar in het bijzonder werd hij gegrepen door Galaten 6:14 waar staat: “Maar ik moge ervoor bewaard blijven te roemen anders dan in het kruis van Jezus Christus, door Wie de wereld mij gekruisigd is en ik der wereld’.

Hij begreep dat het Kruis niet alleen een symbool is van het christendom maar “het hart” ervan.

Getroffen door het werk van de Heer Jezus zette hij zijn gedachten op papier en dit was het begin van het lied: (Vertaling door J. de Heer)

**Op die heuvel daarginds
stond een ruwhouten kruis,
Het symbool van vervloeking en schuld;
Maar dat kruis werd de mens
tot het kostbaarst kleinood,
Daar Gods wet aan dat hout werd vervuld.**

Refrein ‘k Klem mij daarom aan Golgotha’s kruis,
Tot de Heer komt en met Hem het loon;
Als die grote dag aanbreekt
en Hij ons dat kruis
Dan verwisselt voor d’ eeuwigheids kroon.

**O, dat ruwhouten kruis,
door de wereld gesmaad.
Heeft een wondere bekoring en macht;
Want Gods Zoon liet Zijn troon,
Hij droeg smaadheid en hoon,
Om de vreugd’ die dat kruis voor ons bracht.**

**Van dat ruw-houten kruis
met het bloed van Gods Zoon
Straalt een licht dat door niets wordt gedoofd.
Vol van schoonheid en pracht,
vol van reddende kracht
Voor een ieder die in Hem gelooft.**

**Help mij Heer aan dat kruis,
trouw te zijn tot de dood.
Ook als hier smaad en spot is mijn loon.
Want dat kruis droeg mijn straf,
nam de schuld van mij af;
’t Werd de toegang voor mij tot Gods troon.**

**‘k Klem mij daarom aan Golgotha’s kruis,
Tot de Heer komt en met Hem het loon;
Als die grote dag aanbreekt
En Hij ons dat kruis
Dan verwisselt voor d’ eeuwigheidskroon.**

Het was de profeet Jesaja die eeuwen te voren, eer Christus Zich op aarde vertoefde, voorspelde door de Geest Gods geleid: “Nochtans, onze ziekten heeft Hij op zich genomen, en onze smarten gedragen.....Maar om onze overtredingen werd Hij doorboord, om onze ongerechtigheden verbrijzeld; de straf die ons de vrede aanbrengt was op Hem, en door Zijn striemen is ons genezing geworden” (Jesaja 53:4, 5).

Lees ook

